

Sygn. akt IV U 877/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska-Rozmus
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2017 r. w Olsztynie

sprawy K. S. (1)

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania K. S. (1)

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

z dnia 13 października 2015 r. nr (...)

oddala odwołanie

IV U 877/15

UZASADNIENIE

Odwołująca K. S. (1) wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. z dnia 13.10.2015r. Wskazała, że wydano orzeczenie o zaliczeniu jej do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe zmieniając zapisy orzeczenia z 14.08.2013r. gdzie została zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na stałe (symbol 03-I, 05-R, 11-I).

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. wniósł o oddalenie odwołania. W związku z przeprowadzonym postępowaniem organ wydał orzeczenie na posiedzeniu w dniu 13.10.2015r. uznał za zasadne uchylić zaskarżoną decyzję Powiatowego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w części dotyczącej daty ustalonego stopnia oraz punktu 5 wskazań. Organ orzekający uwzględnił wszystkie przesłanki, które bierze pod uwagę przy orzekaniu o stopniu niepełnosprawności zgodnie z § 3 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (DZ.U. Nr 139, poz. 1328).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Orzeczeniem z dnia 13.10.2015r. WZON uchylił orzeczenia Powiatowego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności z dnia 18.08.2015r. w części i uznał, iż ustalony stopień niepełnosprawności odwołującej datuje się od 16.07.2015r. i odwołująca wymaga konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie danej osoby.

(dowód: akta WZON - orzeczenia z dnia 13.10.2015r., 18.08.2015r.)

Postanowieniem z dnia 14.01.2016r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu neurologii, endokrynologii i laryngologii (k. 95).

Biegła neurolog uznała odwołującą za niepełnosprawną w stopniu lekkim na stałe z przyczyn 05-R (zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa), ustalając, że stopień niepełnosprawności ma charakter stały i istnieje od daty złożenia wniosku tj 16.07.2015r. Wskazała, iż odwołująca nie spełnieniu przesłanek z art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Biegła endokrynolog w swojej opinii wskazała u odwołującej na występowanie niedoczynności tarczycy w trakcie substytucji hormonalnej, uznając, iż u odwołującej występujące schorzenia endokrynologiczne nie czynią ją osobą niepełnosprawną w żadnym stopniu.

Biegły laryngolog stwierdził, iż u odwołującej występuje niepełnosprawność w stopniu lekkim z powodu stanu narządu słuchu. Ustalony stopień niepełnosprawności datuje się do 16.07.2015r. i badana wymaga konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie- aparat słuchowy.

(dowód: dokumentacja medyczna k. 7-44v, 54-93,98, opinia k.99-101v, 118-119, 139-145, 162-165)

Sąd zważył co następuje :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z 1997 roku ze zm.) w art. 3 ust. 1 ustala trzy stopnie niepełnosprawności, to jest znaczny, umiarkowany i lekki. Kryteria oceny niepełnosprawności określa zaś Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (DZ.U. Nr 139, poz. 1328).

Zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z 1997 roku ze zm.) za osobę o lekkim stopniu niepełnosprawności uznaje się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne. Osoba taka, pomimo naruszonej sprawności organizmu jest zdolna do wykonywania pracy i samodzielnej egzystencji. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji (art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych). Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych).

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych, którym Sąd dał wiarę, należy zaliczyć odwołującą się do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności. Swoje stanowisko w tym zakresie Sąd oparł na analizie treści powyższych opinii biegłych, a więc specjalistów z zakresu medycyny zajmujących się schorzeniami, które występują u odwołującej. Biegli wskazali na schorzenia występujące u odwołującej, a które powodują u K. S. niepełnosprawność w stopniu lekkim, na stałe od dnia 16.07.2015r. Z tych względów biegli z zakresu laryngologii i neurologii podzielili stanowisko Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności i jednocześnie wskazali, iż brak jest przesłanek aby zaliczyć odwołującą do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym oraz w zakresie orzeczenia o spełnieniu przesłanek z art. 8 ust. 3a pkt1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Reasumując, Sąd nie znalazł podstaw do zmiany orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności poprzez zmianę ustalonego stopnia niepełnosprawności i ustalenie spełniania przez odwołującą przesłanek z art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym. Zdaniem Sądu, sporządzone opinie są bardzo szczegółowe, dokładne i wnikliwie.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie, o czym orzeczono w sentencji wyroku.

SSR G. R.